

Arboretum Wespelaar

Koen Camelbeke

Een lange winter zorgde voor vorstschade op de bloemen van verschillende winterbloeiers zoals *Rhododendron mucronulatum*, *Viburnum ×bodnantense* en aanverwanten, een aantal winterbloeende kerselaars. Toen de lente eind maart dan werkelijk begon, waren enkele beschutte *Rhododendron mucronulatum* toch zeer uitbundig aan het bloeien. Ook een aantal andere vroegbloeiende Rhodo's kenden een overdadige bloei: *R. leucaspis* (donkere, sterk behaarde bladeren, bloemen kort en wit), *R. 'Cilpinense'* (*R. ciliatum* × *R. moupinense*, bladeren kaal, bloemen roze), *R. 'Silkcap'* (*R. leucaspis* × *R. Cilpinense Group*, bladeren sterk behaard, bloemen wit met chocoladebruine helmknoppen), *R. keiskei*, *R. barbatum*.

De plotse, warme lente zorgde natuurlijk voor spektakel bij de magnolia's. Een onbenoemde kruising *Magnolia 'Galaxy'* × *Magnolia campbellii* subsp. *mollicomata* sprong in het oog vanwege z'n mooie, ronde habitus en vooral door de mooie, grote, paars-roze bloemen (Ill. 56, 59 & 60). Eentje om in de gaten te houden.

De donkergele bloemknoppen op *Magnolia 'Maxine Merrill'* (*Magnolia acuminata* var. *subcordata* 'Miss Honeybee' × *Magnolia ×loebneri* 'Merrill') (Ill. 57 & 58) zorgden voor wat discussie aangezien eerst geen enkele invloed van *M. ×loebneri* 'Merrill' te zien was. Toch is er *loebneri* bloed aanwezig: de bloemen lijken sterk op die van *M. acuminata* var. *subcordata* maar zijn bleker en verschijnen vóór het blad; anderzijds is 'Merrill' een hybride die eerder aanleunt bij *M. kobus* dan bij *M. stellata*. En later op het seizoen zien de bloemen van 'Maxine Merrill' er inderdaad hybridogeen uit. Wat er ook van zij: zowel 'Merrill' als 'Maxine Merrill' zijn bewonderenswaardige magnolia's die een speciaal plaatsje in de collectie verdienen.

Een andere onbenoemde kruising waar ik steeds naar toe getrokken word, is *Magnolia* [('Woodsman' × 'Lennei') × ('Woodsman' × 'Sundance')], "Wood Dance" voor de vrienden. De plant is elk jaar bloeirijk met mooie bloemen, zeker van op een afstand. De bloemkleur is echter zeer apart en misschien houdt niet iedereen ervan?.

Tijdens de lente heb ik ook een andere blikvanger eens van naderbij bekeken: *Paulownia fargesii*. Al snel bleek iets niet te kloppen aangezien *P. fargesii* bijna zittende deelbloeiwijzen heeft en bloeiwijzen die trouwens tot 1 meter (!) groot kunnen worden, terwijl onze plant duidelijk kortere bloeiwijzen heeft met

duidelijk gesteelde deelbloeiwijzen. De oplossing was eenvoudig: *P. fargesii* hort. = *P. tomentosa* 'Lilacina'.

Voor de bescherming van de jonge aanplant tegen reeschade wordt Arbofer (een ijzeren staaf met lange, horizontale ijzeren pinnen die naast de stam in de grond gestoken wordt) niet meer gebruikt. Het ijzer zorgt voor te veel schade door wrijving. Surtronc (plastiek omhulsel voor rond de stam, volledig geperforeerd om luchtcirculatie toe te laten) blijft doeltreffend, maar niet voor 100% (vb. een aantal van de *Pseudotsuga*'s werden toch door de reeën geraakt, ondanks de aanwezigheid van het omhulsel). Bescherming met bamboestokken blijkt voorlopig wel 100% effectief tegen reeschade.

Het aantal plagen van schadelijk gedierte bleef dit jaar eerder beperkt, maar toch hadden we terug bezoek van de rupsen van de Stippelmot op kardinaalsmutsen. Regelmatig en tijdig verzamelen en vertrappelen is een milieuvriendelijke oplossing (het leven van de rupsen even buiten beschouwing gelaten) en trouwens blijken deze rupsen zich veeleer te beperken tot *Euonymus europaeus* selecties. Wordt deze observatie ook door andere tuinen en collecties bevestigd?

De late vorst (17 mei!) zorgde voor lichte schade op *Quercus*, *Nyssa*, *Tilia*, *Alnus* etc. En de hittegolf in juni zorgde voor schade door zonnebrand vooral op jonge bladeren van planten zoals *Hamamelis*, *Hedera*, *Cardiocrinum* etc.

Door mijn deelname aan een botanische expeditie naar Arunachal Pradesh (noordoost India) heb ik een groot deel van de herfstverkleuring moeten missen (maar er kwam wel veel moois in de plaats natuurlijk). Toch nog een greep uit het late, prachtige aanbod: *Euonymus grandiflorus* 'Red Wine' (of beter: *E. carnosus* 'Red Wine', zie het november 2005 nummer van *Arbor Vitae*), *Quercus glandulifera*, *Ribes odoratum*, *Photinia villosa* f. *maximowicziana*, *Nothofagus antarctica*, *Fagus engleriana*, *Sorbus domestica*, *Prunus incisa* 'Fujima', *Enkianthus campanulatus*, *Acer palmatum* 'Osakazuki' en *Acer rubrum* 'Franksred'. Deze laatste is wellicht beter bekend onder de naam *A. rubrum* RED SUNSET. Hoe vervelend toch het bestaan van dubbele benaming door het gebruik van een andere naam dan de cultivarnaam als TM of ® naam. Is dit werkelijk noodzakelijk? Wie heeft daar baat bij?